

Historik :

Tempel Ridder Ordenens indførelse i Danmark

En tilfældighed, førte i sin tid Tempel Ridder Ordenen fra dets hjemland USA, til Sverige i 1887, og det kan vist også siges, at det var en tilfældighed, at Tempel Ridder Ordenen i 1904 kom til Danmark.

Ved en Nordisk afholdskongres i København i sommeren 1904, deltog blandt andet, tre svenskere, der alle var medlemmer af Ridder Tempel Molay i Angelholm, nemlig: J. Agrell — A. P. Wulff og C. A. Tengvall. Under opholdet i København, kom de ved denne lejlighed i forbindelse med daværende mejeri ejer Peter Jensen, der da var 39 år gammel og stærkt interesseret, i såvel afholdsbevægelsen som i andre ting, der kunne medvirke til at højne de sociale og moralske forhold. De tre svenske Tempel Ridder Brødre forsøgte at interessere Peter Jensen for Tempel Ridder Ordenen, og fortsatte deres bearbejdelse af ham både gennem korrespondance og ved senere besøg i København, og deres energi kronedes med det resultat, som vi mindes med stor glæde og taknemlighed.

Den 28. august 1904, drog Peter Jensen og en ven af ham — G. B. Bensen — til Ängelholm og blev optaget i Ridder Templet Molay. — Indvielsen gjorde et stærkt indtryk på dem, og de var meget opsat på at arbejde videre hjemme i København. I løbet af meget kort tid lykkedes det dem at samle 20 stiftere, og man fremsendte ansøgning til det svenske Stor Tempel om stiftelse. Denne blev fastlagt til Den 4. december 1904.

Indstiftelsen foretoges af daværende Stor Mester Bror Oskar Eklund, assisteret af en del svenske brødre.

Hermed var det første Danske Tempel indstiftet — Tempel Ridder Ordenen var kommet til Danmark — 59 år efter dens indstiftelse i USA 1845 og 17 år efter indførelsen i Sverige i 1887.

Overordentlig hurtigt fik man virkelig stil over receptionerne, og lysten til at fortsætte arbejdet i de højere grader meldte sig, og det var med stor glæde, at man den 9. maj 1905 fik meddelelse fra Stor Templet for Sverige, Danmark og Norge om, at Knud Lavard ville blive ophøjet til Væbner Tempel. Det skete den 30. AUGUST 1905, der altså blev den næste historiske dato i TRO's udviklingshistorie. Man fik en del nye brødre med i arbejdet, men desværre måtte man ved udgangen af 1906 overføre en del brødre til passivlisten og ved udgangen af 1908 sluttede man 4 års arbejde med det samme antal brødre, som ved stiftelsen — nemlig 20.

Peter Bjarne havde overtaget Mesterpladsen i 1907 og giver i en udtalelse bl.a. følgende beskrivelse af forholdene: *Det var som en march en sludfuld efterårsdag hen ad en opblødt landevej* og fortsætter senere: *Uden orden i kolonnerne lister man sig frem, men kun enkelte ser man vandre støt og roligt lige midt på vejen og med blikket rettet mod det fjerne mål at drage deres kammerater med sig under deres regelmæssige fremmarch.* Ved indgangen til 1910— stadig med Peter Bjarne som Mester var der kun 15 aktive brødre tilbage.

Den utrolige tillid og overbevisning om, at Tempel Ridder Ordenen måtte have en eksistensmulighed i Danmark, der besjælede disse 15 mænd med Bror Peder Bjarne i

spidsen gav dem den tro og det mod, der skulle til for at holde ud, og de fik lønnen, idet man i løbet af 1910 havde det held at få en betydelig tilgang, så man kunne slutte året med 60 aktive brødre. Knud Lavards fremtid var hermed sikret og ført ind i sådanne baner, at man virkelig fik plan over arbejdet. Man flyttede til større lokaler og året må absolut betegnes som

GENNEMBRUDSÅRET FOR TEMPEL RIDDER ORDENEN I DANMARK.

De efterfølgende par år blev præget af fortsat fremgang, og man satte alt ind på også at gøre den finansielle stilling så betryggende som mulig. Spørgsmålet om at få Knud Lavard ophøjet til Ridder Tempel var allerede på et meget tidligt tidspunkt fremme, nemlig i 1905 og 1906, men tanken blev af pekuniære grunde skrinlagt. Med de gode arbejdsforhold der i 1912 var skaffet og med den stadig stigende interesse for arbejdet, blev man så enige om at søge tanken realiseret, og efter at forskellige brødre havde fået tildelt nogle af riddergraderne, og fornøden tilladelse var opnået fra Stor Mester Bror Oskar Eklund, blev det fastlagt at Knud Lavard skulle ophøjes til RIDDER TEMPEL DEN 7. DECEMBER 1913.

Det var en stolt dag, da Templet fik sin ridderophøjelse, og man efter 9 års kamp og strålende indsats faktisk satte kronen på værket. Efter at "Knud Lavard" var blevet ophøjet til Ridder Tempel, var Ordenen i Danmark direkte underlagt Stor Templet i Sverige, i modsætning til tiden før 7. december 1913, hvor Ridder Tempel Molay var "Knud Lavard"s overordnede Tempel.

Det er derfor nu naturligt i korte træk at se på arbejdet med at føre Ordenen videre ud over Danmark. — Desværre kom verdenskrigen i 1914 og lagde en dæmper på arbejdet, og dertil kom, at den meget aktive Bror Peter Bjarne i 1916 flyttede til Aarhus, men heldigvis havde man fået samlet en flok trofaste og gode brødre med stor lyst til at udøve den gerning, der forelå.

Som ny Mester valgtes br. A. C. J. Rosenberg, der ved den officielle afsked med Bror Peter Bjarne d. 30. juli 1916 bl.a, udtalte om Bror Peter Bjarne: *"Han forstod at give møderne både historisk og åndeligt indhold især ved sine skriftlig formede indlæg og foredrag, og han forstod at tilrettelægge sit stof med eftertanke.* Men det er ikke nok hermed, man mærkede, at hans varme hjerte var med i arbejdet, og at han både beundrede sin orden og elskede sit Tempel, hvis levedesløb under hans ledelse blev noget nær eventyrligt, når man betragter dets første leveår. For Bror Bjarne og de øvrige brødre fra Templets start, havde det været en kamptid, hvor netop han og de andre øvede deres manddoms store dåd. Men det var alligevel Bror Bjarne som lederen med det største ansvar, der ofte med lune, ofte med harme, men altid med levende interesse varetog sin Mestergerning, og han var den bedste fører i Templets livskamp."